

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

XI kadencja

Zapis stenograficzny

z posiedzenia
Komisji Petycji (6.)

31 stycznia 2024 r.

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się, w celu zapewnienia osobom głuchym możliwości korzystania z tłumacza polskiego języka migowego we wszystkich instytucjach publicznych finansowanych ze środków publicznych (cd.) (P10-58/21).
2. Rozważenie możliwości ponownego złożenia wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uchwalenia przepisów informujących o szkodliwości alkoholu dla dziecka w łonie matki (P9-36/17).
3. Rozważenie możliwości ponownego złożenia wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, w celu zniesienia obowiązku uiszczania opłat za abonament RTV (P10-103/20).
4. Rozważenie możliwości ponownego złożenia wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, w celu zwolnienia wszystkich obywateli z obowiązku wnoszenia opłat za abonament RTV (P10-129/20).
5. Rozważenie możliwości ponownego złożenia wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego w zakresie: uchylenia art. 505²⁸–505³⁹ o elektronicznym postępowaniu upominawczym, zmiany art. 129 §2 dla umożliwienia poświadczania dokumentów za zgodność z oryginałem przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub radcę Prokuraturii Generalnej, który nie występuje jako pełnomocnik strony postępowania, wprowadzenia zakazu przesłuchiwanie pełnomocników stron postępowania w charakterze świadka (P10-09/20).
6. Rozważenie możliwości ponownego złożenia wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przywrócenia refundacji przez Narodowy Fundusz Zdrowia ogólnopolskiego programu leczenia niepłodności metodą zapłodnienia pozaustrojowego (P10-55/23).
7. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego i ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, w zakresie orzekania przez sąd o kosztach procesu (cd.) (P10-15/21).
8. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu uchwalenia ustawy o służbie parlamentarnej, regulującej funkcjonowanie administracji parlamentarnej (cd.) (P10-34/22).
9. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 185a, b, c i d ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, w celu zapewnienia dzieciom do 18. roku życia pokrzywdzonym przestępstwem przesłuchania w przyjaznym trybie (cd.) (P10-78/22).
10. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, celem dodania do katalogu świadczeń rodzinnych świadczenia dla małżonków posiadających przynajmniej 50-letni i dłuższy staż małżeński (cd.) (P10-11/23).
11. Sprawy różne.

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 34)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Robert Mamątow)

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŁTOW

Serdecznie witam państwa na szóstem, jeśli dobrze pamiętam, posiedzeniu Komisji Petycji.

Bardzo serdecznie witam państwa senatorów. Serdecznie witam gości, którzy przybyli w związku z poszczególnymi petycjami. Pozwolę sobie odczytać. Bardzo serdecznie witam panią dyrektor Biura Analiz, Dokumentacji i Korespondencji, panią Danutę Antoszkiewicz ze współpracownikami. Witam serdecznie pana Stanisława Porowskiego, prezesa Zarządu Stowarzyszenia „Polski Instytut Praw Głuchych” wraz z osobami towarzyszącymi. Bardzo serdecznie witam panią Małgorzatę Nawrocką, naczelnika wydziału abonamentu RTV w Biurze Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji; panią Dorotę Kulińską, Naczelna Rada Adwokacka; panią Małgorzatę Wójcik, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, ze współpracownikami; pana Dariusza Poznańskiego z Ministerstwa Zdrowia i oczywiście pana Jana Morwińskiego z Kancelarii Sejmu, dyrektor Biura Komunikacji Społecznej, oraz panią Katarzynę Olkowską, tłumacza języka migowego.

Szanowni Państwo, mamy dzisiaj do rozpatrzenia...

Aha, przepraszam. Czy są zastrzeżenia, czy jest zgoda na taki porządek, jaki został państwu przedstawiony? Jest w nim 11 punktów, z tym że 10 punktów to są petycje, a ostatni to sprawy różne.

(Głos z sali: Tak, jest.)

Okej. Dziękuję bardzo.

Na początku chciałbym też poprosić o informację, czy na sali znajduje się osoba wykonująca zawodową działalność lobbingsową w rozumieniu ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa. Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo Senatorowie, dzisiaj mamy parę petycji zaległych, które były już rozpatrywane przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, a teraz trafiły tu do nas, do Komisji Petycji. Najstarsza jest to petycja z 2017 r. Chciałbym, żebyśmy te sprawy pokończyli, jak to się mówi, wyczyścili, żeby do tych tematów już nie wracać.

Wprowadziłem pewną zmianę w porządku obrad dzisiejszego posiedzenia ze względu na to, że są z nami przedstawiciele Instytutu Głuchoniemych. Chciałem, żebyśmy ich petycję rozpatrzyli w pierwszej kolejności, tym bardziej że ta petycja była już rozpatrywana.

Bardzo bym prosił biuro korespondencji o krótkie przedstawienie materii. Jeśli będą jakieś pytania, to wtedy byśmy to rozszerzyli.

Zatem na początek proponuję rozpatrzeć petycję w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się w celu zapewnienia osobom głuchym możliwości korzystania z tłumacza polskiego języka migowego we wszystkich instytucjach publicznych finansowanych ze środków publicznych. Jest to petycja P10-58/21.

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ,
DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI
MARZENA KRYSIAK

Dzień dobry.

Marzena Krysiak, Dział Petycji i Korespondencji.

Jest to petycja z 15 czerwca 2021 r., zatem wniesiona została w poprzedniej kadencji Senatu. Jest to petycja zbiorowa, wniesiona przez Stowarzyszenie „Polski Instytut Praw Głuchych”.

W skrócie przedstawiając postulaty, należy podnieść, że podstawowym postulatem jest rozszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych, określonych w art. 6 ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się, które są zobligowane do udostępniania osobom uprawnionym usługi pozwalającej na komunikowanie się. Zdaniem wnoszących petycję osoby głuche powinny mieć zapewnioną możliwość korzystania z tłumacza polskiego języka migowego we wszystkich instytucjach publicznych, które są finansowane ze środków publicznych, autorzy wymieniają tu przychodnie, szpitale, sądy, jednostki oświaty. W petycji zaproponowano także wprowadzenie zmian w definicji systemu językowo-migowego, tzw. SJM, w definicji sposobów komunikowania się osób głuchoniewidomych, tzw. SKOBN, oraz zaproponowano poszerzenie definicji środków wspierających komunikowanie się. Ponadto autorzy petycji zaproponowali wprowadzenie karalności za niewywiązywanie się z zapisów ustawy.

Przypomnę, że Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji trzykrotnie zajmowała się tą petycją. W związku z tą petycją zasięgnięto opinii 4 resortów: Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Edukacji i Nauki oraz Ministerstwa Finansów. W posiedzeniach uczestniczył przedstawiciel wnoszących petycję, pan Stanisław Porowski, prezes Stowarzyszenia „Polski Instytut Praw Głuchych”, a także pan prezes Polskiego Związku Głuchych, pan Krzysztof Kotyniewicz, który wyraził poparcie dla postulatów petycji i zadeklarował pomoc w doprecyzowywaniu, uszczegółowieniu postanowień w zakresie zmiany ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się. Brali w nich udział również przedstawiciele ówczesnego resortu rodziny i polityki społecznej, który to resort potwierdził, że prowadzone są prace nad systemem weryfikującym poziom wiedzy oraz znajomości języka prezentowane przez tłumaczy, a obecnie – to są opinie z lat 2020 i 2021 – nie istnieje system certyfikowania i szkolenia, a w ślad za tym budowania właściwego zasobu kadrowego tłumaczy języka migowego.

W ostatnim posiedzeniu Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji dotyczącym tej sprawy uczestniczyła również pani posłanka Iwona Maria Kozłowska, przewodnicząca Parlamentarnego Zespołu ds. Osób Głuchych i z Niedosłuchem, która wyraziła uznanie dla prac komisji prowadzonych nad petycją oraz determinacji senatorów w poszukiwaniu rozwiązania w celu poprawienia sytuacji osób głuchych w Polsce.

W konsekwencji pani senator Halina Bieda wniosła o przygotowanie przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu wstępnego projektu ustawy, który uwzględniłby postulaty petycji, i jednocześnie zaproponowała, aby zwrócić się do pełnomocnika rządu do spraw osób niepełnosprawnych z wnioskiem o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie. Senatorowie taki wniosek poparli.

W związku z nierozpatrzeniem do końca tej petycji przed upływem poprzedniej kadencji Senatu obecnie Komisja Petycji będzie kontynuowała pracę nad tą petycją. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Są z nami przedstawiciele osób, które złożyły do nas tę petycję.

Czy któryś z panów chciałby uzupełnić to, co zostało przedstawione?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę. I proszę się przedstawić.

PREZES

ZARZĄDU STOWARZYSZENIA „POLSKI INSTYTUT PRAW GŁUCHYCH”

STANISŁAW POROWSKI

Szanowni Państwo!

Stanisław Porowski. Jestem prezesem Zarządu Stowarzyszenia „Polski Instytut Praw Głuchych”. Dziękujemy za zaproszenie na dzisiejsze posiedzenie Komisji Petycji.

Dzisiaj na posiedzeniu komisji będziemy rozpatrywać naszą petycję w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się w celu zapewnienia osobom głuchym możliwości korzystania z tłumacza polskiego języka migowego we wszystkich instytucjach publicznych finansowanych ze środków publicznych.

Chciałbym przedstawić stanowisko Zarządu Stowarzyszenia „Polski Instytut Praw Głuchych”. Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się wymaga dalszej nowelizacji. Już od ponad 12 lat nie dokonano zmian w ustawie. Należy rozszerzyć wykaz podmiotów zobowiązanych o wszystkie instytucje publiczne finansowane bądź współfinansowane ze środków publicznych. Przepisy ustawy o języku migowym w obecnym brzmieniu nie zapewniają osobom posługującym się językiem migowym odpowiedniego wsparcia w kontaktach z instytucjami publicznymi.

Nakładanie ograniczeń w zakresie podmiotów zobowiązanych do zapewnienia dostępu do świadczenia usług tłumacza języka migowego i sposobu komunikowania się osób głuchoniewidomych jest pozbawieniem osób głuchych i głuchoniewidomych podstawowych praw i wolności obywatelskich. Stoi to w sprzeczności z Konstytucją RP oraz Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych. Na podstawie art. 33 ust. 2 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. oraz ustaleń międzyinstytucjonalnych niezbędna jest struktura, która pełni funkcję należnego organu do spraw popierania, ochrony i monitorowania wdrażania postanowień tej konwencji. Jednym z praw wynikających z konwencji jest korzystanie w sprawach urzędowych z języków migowych, komunikacji wspomagającej, komunikacji alternatywnej oraz wszelkich innych dostępnych środków, sposobów i form komunikowania się.

Należy poszerzyć krąg podmiotów zobowiązanych do udostępnienia usług tłumaczeniowych dla osób głuchych i głuchoniewidomych, włączając placówki lecznicze, oświatowe i kulturowe. Postulujemy również przeniesienie systemu językowo-migowego, SJM, który jest językiem sztucznym i niezrozumiałym dla osób głuchych, na poziom niższy i zastąpienie go polskim językiem migowym, PJM. Później wytłumaczę różnicę między SJM i PJM. W szkołach dla głuchych zajęcia muszą być w sposób obligatoryjny prowadzone w naturalnym języku migowym, czyli w PJM. Dzięki temu dzieci i młodzież będą miały większe kompetencje językowe w zakresie dwujęzyczności. W związku z tym niezbędne jest poszerzenie zakresu podmiotów zobowiązanych do udostępnienia usług tłumaczeniowych dla osób głuchych i głuchoniewidomych, tak aby obowiązek ten dotyczył wszystkich podmiotów finansowanych bądź współfinansowanych ze środków publicznych w celu zapobieżenia dalszej dyskryminacji osób z niepełnosprawnością słuchu w dostępie do życia publicznego oraz do usług świadczonych przez podmioty publiczne.

W związku z procedowaną petycją wystosowaliśmy w dniu 17 stycznia 2024 r. do pana przewodniczącego Komisji Petycji Roberta Mamątowa z Prawa i Sprawiedliwości oraz członków Komisji Petycji pismo przewodnie wraz z załączonym projektem ustawy o zmianie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się. Przedstawiliśmy konkretne rozwiązania prawne w propozycji zmian do ustawy o języku migowym.

Należy podkreślić, że realizacja przedstawionych w petycji postulatów przybliży Polskę do pełniejszego wdrożenia postanowień konwencji. My podejrzewamy, że może być tak, że od ponad 12 lat monopol stowarzyszeń oraz PRJM nie postulowały o zmianę przepisów, nowelizację ustawy

o języku migowym w formie petycji do Sejmu i Senatu. Czy to wynika z bierności i braku zainteresowania, czy to wynika z głupoty? Tego nie wiemy.

W latach 2013 i 2014 zorganizowaliśmy Pokojową Ogólnopolską Manifestację Głuchych. Walczyliśmy o nasze postulaty, aby poprawić jakość życia osób głuchych w Polsce i zapewnić równouprawienie. To zostało nagłośnione w ogólnopolskich mediach. Nie mieliśmy żadnego wsparcia ze strony monopolu stowarzyszeń ani PRJM. Wstyd, wielki wstyd! Od 2018 r. mamy własne stowarzyszenie i nadal walczymy o poprawę jakości życia głuchych w Polsce w formie petycji i postulatów do instytucji publicznych. Mamy honor i działamy, pracując społecznie. Wierzymy, że uda nam się wspólnie ponad podziałami wypracować konsensus i konstruktywne rozwiązania legislacyjne, mające na celu przeciwdziałanie dyskryminacji osób głuchych i głuchoniewidomych poprzez silniejsze zagwarantowanie im należytych praw wynikających z Konstytucji RP oraz Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych. Dziękuję za możliwość zabrania głosu w tej ważnej dyskusji nad naszą petycją. Dziękujemy.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

W związku z tą petycją zostali zaproszeni przedstawiciele Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz pełnomocnik rządu do spraw osób niepełnosprawnych.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawie tej petycji?

Proszę bardzo. I proszę się przedstawić.

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA PEŁNOMOCNIKA RZĄDU DO SPRAW OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH
W MINISTERSTWIE RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
MAŁGORZATA WÓJCIK

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Małgorzata Wójcik, zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

Tak jak wspomniała pani mecenas, myśmy się odnosili do tej petycji w poprzedniej kadencji. Oczywiście teraz, wiadomo, jesteśmy po zmianie kierownictwa, więc tak naprawdę, jak się wydaje, najlepszym rozwiązaniem, jeżeli moglibyśmy o to prosić, byłoby po prostu wystąpienie do nas na piśmie, abyśmy przedstawili opinię na temat zmiany proponowanej w ustawie o języku migowym.

Na ten moment, na tyle, na ile już udało nam się przeanalizować tę sprawę, trzeba powiedzieć, że jest to multidyscyplinarna zmiana, bo nie dotyczy tylko podmiotów, które by wchodziły w krąg właściwości Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, ale też podmiotów podlegających innym ministerstwom. Tak że myślę, że warto by pomyśleć ewentualnie o wystąpieniu także do innych resortów.

Oczywiście jak najbardziej popieramy wszystkie zmiany, które służą osobom z niepełnosprawnościami.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Więcej gości chętnych do zabrania głosu nie widzę.

Otwieram dyskusję.

Kto z państwa senatorów?

Proszę bardzo, pani przewodnicząca, pani senator Matecka.

SENATOR
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.
Szanowni Państwo!

Rzeczywiście nad tą petycją prace trwają dosyć długo, albowiem chcąc wypracować jak najlepsze rozwiązania, posiłkowaliśmy się wieloma różnego rodzaju opiniami. Dlatego chciałabym zapytać, czy będziecie państwo w stanie w swojej opinii, o którą poprosimy, bo ona jest niezbędna, szczególnie po zmianie rządu, przedstawić nam, na jakim etapie są prace, które miały stworzyć system szkolenia, certyfikowania i weryfikowania wiedzy, umiejętności tłumaczy migowych. Pytam o to, bo to było nam przedstawiane na poszczególnych posiedzeniach naszej komisji jako element niezbędny, będący częścią strategii na rzecz osób niepełnosprawnych.

Panie Przewodniczący, gdy będziemy już na takim etapie rozpatrywania tejże petycji, to myślę, że dobrze by było, żebyśmy mogli zapoznać się zarówno z tym projektem ustawy, który państwo nam przedstawili, jak i z tym, o który prosiliśmy nasze Biuro Legislacyjne. Nie jesteśmy w stanie chyba dzisiaj określić, jak długo jeszcze te prace potrwać, ale myślę, że warto nad tą petycją popracować rzetelnie, zasięgnąć ponownie wszystkich opinii, albowiem nasza decyzja z pewnością będzie się też wiązała – oprócz wprowadzenia tego elementu inkluzywnego, o którym mówią przedstawiciele osób Polskiego Związku Głuchych, i nabycia szerszych kompetencji przez osoby, które będą uczyły się języka migowego – z pewnym elementem dotyczącym finansowania funkcjonowania tego systemu. Ale uważam, że warto ponieść tego typu koszty po to, aby nastąpiło to pełne włączenie osób z tego rodzaju niepełnosprawnościami. Owo włączenie, nadanie tym osobom pełni uprawnień i zapewnienie możliwości funkcjonowania w społeczeństwie jest tego warte.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, pan marszałek.

SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W tej petycji nie chodzi o to, czy ją realizować, tylko o to, w jakim zakresie. Sformułowanie zawarte w konkluzji mówi o tym, żeby wprowadzić możliwość korzystania z tłumacza polskiego języka migowego we wszystkich instytucjach publicznych finansowanych ze środków publicznych, podkreślam, we wszystkich instytucjach. Samych gmin w Polsce, proszę państwa, jest prawie 2,5 tysiąca. Jest to instytucja publiczna, do której interesanci przychodzą, i mogą być także tacy, którzy potrzebują takiego tłumaczenia.

Tak więc ja mam taką propozycję, Panie Przewodniczący, żebyśmy w tym piśmie do ministerstwa zapytali nie o to, czy zostaną wprowadzone jakieś zmiany idące w kierunku tej petycji, tylko o to, w jakim zakresie jest to możliwe w najbliższym czasie, bo niewątpliwie jest to sprawa do realizowania przez dłuższy czas, ale od czegoś trzeba zacząć. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, najpierw pani senator.

SENATOR

JOLANTA PIOTROWSKA

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ja chciałabym skorzystać z okazji i zapytać państwa tu obecnych, państwa z instytutu, o opinię na temat działania ustawy z 2011 r. Jak państwo oceniają działanie tej ustawy do tej pory, w tym kształcie, w jakim ona jest, w skali kraju?

Chciałabym też postulować, żebyśmy zgodnie z wnioskiem pani pełnomocnik zwrócili się do resortów zainteresowanych tą sprawą.

PRZEWODNICZĄCY

ROBERT MAMAŃTOW

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Pan senator, proszę bardzo.

SENATOR

PIOTR MASŁOWSKI

Ja w zasadzie będę kontynuował wystąpienie marszałka Seweryńskiego. Nie ma żadnej wątpliwości, że zmianę trzeba wprowadzić. Ja pracowałem w administracji samorządowej przez prawie 10 lat i mam świadomość tego, jak bardzo kulejący jest to obszar. To jest tak, że mimo że urzędy kształcą ludzi, to oni nie mają wystarczającej praktyki, nie ma certyfikacji i ta pomoc bardzo często jest iluzoryczna. A to, co powiedział pan marszałek Seweryński, jest niezmiernie istotne. Bo jeżeli to ma być każda instytucja publiczna, to ma to być również każda wiejska szkoła. Myślę, że gminy nie będą zadowolone z tego typu rozwiązań, dlatego taka ustawa musi doprecyzować np. termin, to, kiedy, w jakim terminie ten tłumacz ma się tam znaleźć, kiedy jest dostępny itd. Tak że to jest materia na długą pracę, ale na pracę niezbędną. Mówię o tym dlatego, że ta petycja już długo czeka, ale też nie należy się spodziewać, że rezultaty powstaną jakoś błyskawicznie.

PRZEWODNICZĄCY

ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Zanim udzielę głosu, aby odpowiedzieć pani senator, taka uwaga. Szanowni Państwo, myśmy już raz podjęli decyzję, że będziemy pracować nad tą petycją, i był przygotowany projekt. Tak że ja mam jeszcze jedną prośbę do państwa, do kogoś z Biura Legislacyjnego, kto prowadzi tę sprawę.

Czy jest taka możliwość, żeby te 2 projekty niejako skonsultować?

GŁÓWNY LEGISLATOR

W BIURZE LEGISLACYJNYM W KANCELARII SENATU

DANUTA DRYPA

Panie Przewodniczący, oczywiście, istnieje taka możliwość. Prace Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji poprzedniej kadencji nad tą petycją zakończyły się na tym, że państwo poprosili Biuro Legislacyjne o przygotowanie wstępnego projektu, ale komisja już nie pochyliła się nad tym projektem. Tak więc taki szczytkowy projekt, który częściowo pokrywa się z propozycjami zawartymi w styczniowym piśmie stowarzyszenia... Da się z tych elementów stworzyć pewną całość, która nie budzi kontrowersji.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, ja mam taką propozycję, że jeśli już uzyskamy opinię Ministerstwa Zdrowia i pełnomocnika osób niepełnosprawnych – ja się zastanawiam, czy nie wystąpić też do ministra finansów, bo to też może być, że tak powiem, jakaś bariera... I wtedy, mając ten projekt, który wcześniej został przygotowany, można by zacząć nad tym pracować. Tyle że to bym zostawił na następne posiedzenie, kiedy będziemy mieli już te opinie, komplet dokumentów.

Było jeszcze pytanie pani senator.

Bardzo proszę o odpowiedź.

DYREKTOR ZARZĄDZAJĄCY
STOWARZYSZENIA „POLSKI INSTYTUTU PRAW GŁUCHYCH”
DANIEL KOWALSKI

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo Senatorowie!

Nazywam się Daniel Kowalski, jestem dyrektorem zarządzającym Stowarzyszenia „Polski Instytut Praw Głuchych”

Na wstępie chciałbym państwa prosić o oddanie hołdu minutą ciszy śp. panu senatorowi Markowi Plurze, który bardzo się zaangażował w nasze prace.

(Chwila ciszy)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak.

Chciałbym jeszcze dodać dwa słowa odnośnie do przepisów tej ustawy. Jak państwo wiecie, ustawa nie była nowelizowana od 12 lat. Jest ona archaiczna w wielu punktach, w wielu artykułach. Czasy się zmieniają. W dobie cyfryzacji, informatyzacji musimy postawić na nową technologię. Tak naprawdę możliwości technologicznych mamy bardzo wiele i możemy to zrobić w inny sposób, bardziej oczywisty, klarowny. Jeżeli chodzi o koszty, finansowanie tej ustawy, to proponujemy, żeby to spoczywało na budżecie centralnym oraz na budżetach jednostek samorządu terytorialnego, bo to tam też... Należy podnieść rangę polskiego języka migowego, żeby ten język był nadrzędny nad systemem językowo-migowym.

W ustawie o zapewnianiu dostępu osobom ze szczególnymi potrzebami mamy mechanizm sankcyjny za niewywiązywanie się z tych obowiązków, jest procedura skargowa do prezesa PFRON za brak dostępności w wielu obszarach. Postulujemy, aby również w ustawie o języku migowym znalazł się mechanizm sankcyjny za niewywiązywanie się z zapisów ustawy. To też jest bardzo ważne, aby odnosiło się to do konkretnych zapisów aktualnej ustawy.

No i oczywiście ustawa powinna zawierać szerszy katalog podmiotów zobowiązanych do zapewnienia obsługi tłumaczeniowej dla osób głuchych, głuchoniewidomych. Poprzednia ustawa, ta z 2011 r., jest dobrą ustawą, ale nie doskonałą. Na tamte czasy, powiedzmy, była średnia, ale na dzisiejsze czasy... Wiadomo, wymaga poszerzenia dostępności, bo osoby głuche w codziennym życiu, jeśli chodzi o dostęp do wielu instytucji publicznych, doświadczają barier w komunikowaniu się, nie mają pełnego dostępu do tych tłumaczy języka migowego, niekiedy muszą prosić bliskich, członków rodziny o wsparcie, o pomoc, dotyczy to wielu spraw życia codziennego. Dlatego bardzo postulujemy o pozytywne rozpatrzenie tej petycji i podjęcie decyzji o dalszym procedowaniu nad projektem ustawy o języku migowym. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo.

Jest propozycja pani przewodniczącej, pani senator Mateckiej, żebyśmy wystąpili z pismem do instytucji, które mogłyby nam pomóc w podjęciu ostatecznej decyzji. Jest konsensus?

(Głos z sali: Tak, jest.)

Jest. Tak że wystąpimy o te opinie i na następnym posiedzeniu czy na którymś najbliższym będziemy to rozpatrywać.

Dziękuję bardzo. Dziękuję państwu za obecność.

Zamykam prace nad tym punktem.

Przechodzimy do petycji nr 2. Jest to rozważenie możliwości ponownego złożenia wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uchwalenia przepisów informujących o szkodliwości alkoholu dla dziecka w łonie matki.

Szanowni Państwo, tę petycję też już rozpatrywaliśmy i też była decyzja, aby kontynuować nad tym pracę. Dlatego bardzo proszę o skrótkowe przedstawienie tej petycji.

**GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ,
DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI
MACIEJ KOWALSKI**

Dzień dobry.

Maciej Kowalski, Dział Petycji i Korespondencji.

Jest to petycja indywidualna, wniesiona przez osobę fizyczną. Chciałbym tylko poinformować, że ta petycja została złożona 20 września 2017 r., jest rozpatrywana przez komisję już trzecią kadencję.

Jej przedmiotem jest wniosek o wprowadzenie rozwiązań legislacyjnych, które nałożą na producentów i dystrybutorów napojów alkoholowych obowiązek umieszczania na etykiecie informacji o szkodliwości każdej dawki alkoholu dla rozwoju poczętego dziecka w łonie matki. Zmiana dotyczy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W ocenie autora petycji kobiety w ciąży mogą być nieświadome tego, że nawet niewielka ilość spożywanego alkoholu może zaszkodzić rozwijającemu się dziecku. Zdaniem wnoszącego petycję informacje o szkodliwym wpływie alkoholu na poczęte dziecko powinny mieć prosty i czytelny przekaz, a obecnie takie informacje zamieszczane są tylko na niektórych produktach alkoholowych. Wobec braku takiej regulacji zdaniem autora jest potrzeba wprowadzenia nowych rozwiązań.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji rozpatrywała tę petycję na 4 posiedzeniach. Komisja zasięgnęła opinii wielu instytucji, w tym m.in. Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Ministerstwa Zdrowia czy też rzecznika praw dziecka. Do komisji spłynęły też opinie przedstawicieli koncernów alkoholowych. Na posiedzeniu 23 października 2018 r. senatorowie przyjęli zaproponowany przez Biuro Legislacyjne projekt ustawy, któremu nadano numer, był to druk nr 1070. Przygotowany projekt ustawy zakłada, że na każdym naczyniu, w którym jest sprzedawany alkohol, trzeba obowiązkowo umieścić informację o szkodliwości spożywania alkoholu przez kobiety w ciąży oraz karmiące piersią. Ten projekt zawiera również taki zapis, zgodnie z którym wielkość, zakres, wzór i sposób takiego ostrzeżenia ma określić minister zdrowia w rozporządzeniu.

W związku z zakończeniem IX kadencji Senatu Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, ale już X kadencji, złożyła wniosek o ponowne podjęcie inicjatywy ustawodawczej. Został nadany nowy numer druku. Projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej i Komisji Zdrowia, gdzie również zostały przesłane opinie. Niemniej jednak prace nad tym projektem w X kadencji również nie zostały zakończone.

W tej sytuacji Komisja Petycji w dniu dzisiejszym zgodnie z art. 90g ust. 2 Regulaminu Senatu rozważy ponowne złożenie wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW**

Dziękuję bardzo.

Widzicie, Szanowni Państwo Senatorowie, sprawa z 2017 r., tak się czasami składa, na przełomie kadencji tak to bywa.

Wiem, że w związku z tą petycją jest przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia.

Czy pan chciałby zabrać głos?

(*Dyrektor Departamentu Zdrowia Publicznego w Ministerstwie Zdrowia Dariusz Poznański: Jeśli można...*)

Proszę bardzo.

DYREKTOR

DEPARTAMENTU ZDROWIA PUBLICZNEGO W MINISTERSTWIE ZDROWIA

DARIUSZ POZNAŃSKI

Dariusz Poznański, dyrektor Departamentu Zdrowia Publicznego w Ministerstwie Zdrowia.

Ministerstwo Zdrowia już odpisywało w tej sprawie, przedkładało opinię. Oczywiście, jeżeli chodzi o informowanie o szkodliwości spożywania alkoholu, który jest jednym z głównych czynników zachorowań na przewlekle choroby niezakaźne, nowotwory, choroby układu krążenia, to kierunkowo jak najbardziej wspieramy takie rozwiązania. To, co nam się wydaje, że mogłoby być prostsze do wprowadzenia w sensie legislacyjnym, to ujęcie już gotowego przepisu, czyli określenie tych wymagań po prostu w samej ustawie. Podobne rozwiązania są przyjęte w ustawie o ochronie zdrowia przed następstwami palenia tytoniu czy też w ustawie, która była przyjmowana w końcówce rządów poprzedniego rządu, dotyczącej ostrzeżeń na tzw. napojach energetycznych. Tam wszystko jest ujęte w projekcie ustawy, nie ma konieczności przygotowywania rozporządzenia. Analizowaliśmy to pod kątem legislacyjnym i taka konstrukcja wydaje nam się dużo pewniejsza, biorąc pod uwagę też konieczność dokonania notyfikacji technicznej takich przepisów.

Ale co do zasady, tak jak mówiłem, Ministerstwo Zdrowia popiera działania dotyczące podnoszenia poziomu wiedzy związanej ze szkodliwym wpływem alkoholu na organizm czy to kobiety, czy ogólnie na zdrowie każdego. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY

ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś jeszcze z naszych gości chciałby zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Otwieram dyskusję.

(*Senator Ewa Matecka: Ja chciałabym...*)

Bardzo proszę, Pani Senator.

SENATOR

EWA MATECKA

Dziękuję uprzejmie, Panie Przewodniczący.

Mam pytanie do państwa z biura analiz. Czy jesteście państwo w stanie przytoczyć, tak z ciekawości tylko pytam, jaka była wówczas opinia przedstawiana przez te koncerty alkoholowe? Jak oni odnieśli się do tego problemu?

GŁÓWNY SPECJALISTA

W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ,
DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI

MACIEJ KOWALSKI

Koncerty alkoholowe już na etapie... Ja pamiętam, że na samym początku, w 2017 r. przyśledł pan z jakiegoś koncernu, chyba z Browarów Polskich, przyniósł nawet ze sobą puszkę piwa,

podnosił ją, prezentował i mówił, że te piktogramy są już na puszkach, ale nie jest to obowiązkowe. Obecni wtedy panowie stwierdzili, że trzeba kłaść większy nacisk na profilaktykę, na zapobieganie i edukację niż na regulowanie tego w ustawie. Taka była mniej więcej opinia, takie było stanowisko przedstawicieli dystrybutorów i producentów alkoholowych.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Ja dodam dwa słowa. Miałem zaszczyt być wtedy przewodniczącym Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji i ja byłem mocnym orędownikiem tej petycji, i dzisiaj też jestem. Dlatego proszę państwa o rozważenie podjęcia prac nad tą petycją. Tylko chciałbym, żebyśmy nie opierali się na opiniach, które były do tej pory, ale abyśmy jeszcze dzisiaj, bo w ministerstwach jest nowe szefostwo, wystąpili o opinię i do ministra zdrowia, i nie wiem w tej chwili, nie umiem od razu powiedzieć, do kogo jeszcze. Po zapoznaniu się z opiniami podjęlibyśmy ostateczną decyzję. Niemniej, tak jak powiedziałem, jestem za tym, żeby nad tym pracować, ale może w związku z tym, że nastąpiła zmiana w ministerstwach, niech ministerstwa mają możliwość wypowiedzenia się. Jest zgoda?

(Głos z sali: Tak, jest.)

Okej. Dziękuję bardzo.

(Brak nagrania)

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Bardzo proszę.

GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ,
DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI
GABRIELA KOPANIA

Dzień dobry.

Gabriela Kopania, Dział Petycji i Korespondencji.

Tak jak pan przewodniczący powiedział, są to 2 petycje, są to petycje z 2020 r., jedna jest petycją indywidualną, druga zbiorową, i do tej pory były one rozpatrywane łącznie.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji X kadencji zapoznała się z przedmiotem petycji, a następnie podjęła decyzję o przygotowaniu projektu ustawy o zmianie ustawy o opłatach abonamentowych. Projekt ten został przygotowany i 25 lutego 2022 r. został skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz komisji kultury, to był druk senacki nr 637. W związku z zakończeniem kadencji Senatu postępowanie w sprawie tych inicjatyw ustawodawczych nie zostało zakończone i Wysoka Komisja na podstawie art. 90g ust. 2 Regulaminu Senatu rozważa dzisiaj ponowne złożenie wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej.

Chciałabym tylko wspomnieć, że do komisji wpłynęły liczne stanowiska różnych organizacji w sprawie likwidacji abonamentu, np. Telewizja Polska w tamtym czasie była temu przeciwna, rzecznik praw obywatelskich nie zgłosił uwag, ale wskazał, że należałoby rozważyć konieczność przeprowadzenia kompleksowej rekonstrukcji całego systemu opłat abonamentowych, tak samo uważali przedstawiciele Polskiego Radia i wielu innych podmiotów.

W przestrzeni publicznej obecnie słychać wiele głosów, które wskazują na to, że ta opłata abonamentowa w dotychczasowej formie zostanie zastąpiona inną opłatą, tak więc możliwe byłoby rozważenie przez Wysoką Komisję tego, aby jednak skierować te petycje do strony rządowej

i ewentualnie zakończyć pracę nad tymi petycjami, ponieważ to strona rządowa ma dostęp do największej liczby analiz i wysoko specjalistycznej wiedzy w tym zakresie. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Są z nami przedstawiciele Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Bardzo proszę. Proszę się przedstawić.

GŁÓWNY SPECJALISTA
DO SPRAW LEGISLACJI W DEPARTAMENCIE PRAWNYM
W BIURZE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
BEATA MOLESZTAK

Beata Molesztak, główny specjalista do spraw legislacji w Departamencie Prawnym Biura Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Krajowa Rada podtrzymuje uwagi zgłoszone w piśmie z 16 marca 2022 r., w którym negatywnie odniosła się do projektu zmiany ustawy o zmianie ustawy o opłatach abonamentowych. Krajowa Rada zwraca uwagę na to, że obecny system abonamentowy jest jedynym stałym systemem finansowania mediów publicznych i wyłączenie osób fizycznych z obowiązku uiszczania opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych spowoduje radykalne obniżenie wpływów z tych opłat, co negatywnie wpłynie na finansowanie jednostek publicznej radiofonii i telewizji oraz realizację przez nie misji publicznej, przy jednoczesnym braku wprowadzenia systemu rozwiązań w tym zakresie. Należy zwrócić uwagę na to, że art. 4 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji zawiera szeroki katalog zwolnień osób fizycznych, co powoduje, że ponad połowa abonentów, którzy zarejestrowali odbiorniki, jest już zwolniona z opłat i wpływ opłat od osób fizycznych stanowi przeważającą część wszystkich wpływów z opłat abonamentowych, szacunkowo jest to ponad 70%. Wprowadzenie wyłączenia osób fizycznych z tego obowiązku oznaczałoby faktyczną likwidację obecnego systemu abonamentowego. Dziękuję za uwagę.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z gości chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos?

Proszę bardzo, pani senator Matecka.

SENATOR
EWA MATECKA

Dziękuję uprzejmie, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo, ja będę składała wniosek o niekontynuowanie prac nad tą petycją, ale nie z tych względów, o których pani była uprzejma powiedzieć, tylko ze względu na to, że w rządzie trwają prace nad zmianą, nad nową koncepcją, nad zmianą modelu finansowania mediów publicznych. Ponieważ praca ta wymaga jednak trochę czasu, szeregu konsultacji, potrzebny jest czas

na przygotowanie nowego modelu, uważam, że powinniśmy dzisiaj odstąpić od kontynuacji prac, zrezygnować z możliwości ponownego złożenia wniosku i podjęcia inicjatywy ustawodawczej. Poczekajmy, aż sytuacja się wyklaruje i polski rząd przedstawi nam całościowo model funkcjonowania mediów publicznych łącznie z nową koncepcją finansowania tychże mediów.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo, Pani Przewodnicząca.
Proszę bardzo, pan marszałek.

SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI

Proszę państwa, są pewne usługi, świadczenia, których dostarczycielem jest państwo, mówiąc najogólniej, i które mają charakter absolutnie fundamentalny, podstawowy, niezbędny do życia ludzi: dostarczenie wody, prądu. Nie ma wątpliwości, że bez tego nie moglibyśmy normalnie żyć. Ale nie można stawiać na tym samym poziomie niezbędności, konieczności do życia takich usług jak telewizja, chociaż nie jest wykorzystywana tylko do rozrywki. Wobec tego mnie się wydaje, że taki wniosek, ażeby totalnie znieść wszystkie opłaty za telewizję, nie może wytrzymać krytyki, jeżeli jednocześnie będziemy utrzymywać opłaty za te właśnie niezbędne media, jak to się mówi, które są potrzebne do życia w każdym gospodarstwie domowym. W rezultacie jestem za tym, żeby rozważyć ewentualnie skalę zwolnień, ulg czy obniżek, wyłączenia pewnej grupy ludzi z tych opłat, ale uważam, że totalne zniesienie tego abonamentu to byłby jednak błąd w polityce społecznej państwa. W tej sytuacji jestem za tym, żeby nad petycjami w tej formie pracy nie kontynuować.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś chciałby głos zabrać? Nie widzę zgłoszeń.

Szanowni Państwo, w poprzedniej kadencji składałem wniosek o niekontynuowanie prac nad tą petycją. Nie będę dzisiaj tego uzasadniał, ale zgadzam się z panią przewodniczącą, nadal popieram wniosek o niekontynuowanie prac nad tą petycją.

Nie ma innych wniosków.

Poddaję pod głosowanie poparty przeze mnie wniosek pani przewodniczącej o niekontynuowanie prac nad tą petycją.

Kto z państwa senatorów jest za? (5)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Komisja przyjęła jednogłośnie wniosek o niekontynuowanie prac nad petycją nr 3.

Musimy osobno przegłosować te petycje. Teraz petycja...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM W KANCELARII SENATU
DANUTA DRYPA

Projekt ustawy, który został przygotowany i był inicjatywą komisji, zawierał w sobie postulaty z 2 petycji...

(Przewodniczący Robert Mamałow: Aha, rozumiem.)

...czyli komisja...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

PRZEWODNICZĄCY

ROBERT MAMAŁOW

Tak, tak. Dziękuję, Pani Mecenas.

W takim razie dalej już nie głosujemy.

Przechodzimy do punktu piątego, do petycji piątej.

Jest to petycja z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego w zakresie: uchylenia art. 505²⁸–505³⁹ o elektronicznym postępowaniu upominawczym, zmiany art. 129 §2 dla umożliwienia poświadczania dokumentów za zgodność z oryginałem przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub radcę Prokuraturii Generalnej, który nie występuje jako pełnomocnik strony postępowania, wprowadzenia zakazu przesłuchiwania pełnomocników stron postępowania w charakterze świadka (P10-09/20).

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA

W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ,

DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI

MACIEJ KOWALSKI

Maciej Kowalski, dział petycji.

Jest to petycja, która została złożona w poprzedniej kadencji, jest to więc kontynuacja. Autorka petycji wносиła o dokonanie 3 zmian w kodeksie postępowania cywilnego. Pierwszą zmianą była propozycja całkowitego uchylenia przepisów o elektronicznym postępowaniu upominawczym z kodeksu postępowania cywilnego, drugą zmianą było wprowadzenie regulacji pozwalającej adwokatom, radcom prawnym, rzecznikom patentowym oraz radcom Prokuraturii Generalnej niewystępującym w sprawie poświadczać dokumenty za zgodność z oryginałem, a trzecią zmianą było wprowadzenie do kodeksu postępowania cywilnego bezwzględnie zakazu przesłuchiwania pełnomocników stron.

Komisja pracowała nad tymi postulatami na 3 posiedzeniach, na których obecni byli przedstawiciele Naczelnej Rady Adwokackiej. Komisja zebrała również pisemne opinie z Ministerstwa Sprawiedliwości, Krajowej Rady Notarialnej oraz Polskiej Izby Rzeczników Patentowych. Senatorowie po przeanalizowaniu zgłoszonych postulatów, po zapoznaniu się z opiniami zdecydowali o dalszych pracach w zakresie wprowadzenia bezwzględnie zakazu przesłuchiwania pełnomocników stron postępowania w charakterze świadków. Pozostałe postulaty nie znalazły uznania wśród senatorów.

W tym przedmiocie Biuro Legislacyjne przygotowało projekt ustawy o zmianie art. 259 kodeksu postępowania cywilnego. 7 kwietnia 2021 r. w głosowaniu senatorowie zdecydowali o przyjęciu projektu w przygotowanym brzmieniu i przekazaniu wniosku do marszałka Senatu o skierowanie do dalszych prac. W pracach nad projektem, był to druk senacki nr 381, komisję reprezentował senator Aleksander Pociąg. Projekt ten został skierowany do pierwszego czytania w Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz w Komisji Ustawodawczej celem przygotowania sprawozdania. Tam również wpłynęło wiele opinii oraz na tę okoliczność została sporządzona przez eksperta ekspertyza.

W związku z zakończeniem X kadencji Senatu zgodnie z art. 90g ust. 2 Regulaminu Senatu Komisja Petycji w dniu dzisiejszym rozważy ponowne złożenie wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

W związku z tą petycją zostali zaproszeni przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości i Naczelnej Rady Adwokackiej.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Bardzo proszę. A ja tutaj pani szukałem.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę.

DYREKTOR
INSTYTUTU LEGISLACJI I PRAC PARLAMENTARNYCH W NACZELNEJ RADZIE ADWOKACKIEJ
DOROTA KULIŃSKA

Dziękuję bardzo.

Dorota Kulińska, Naczelna Rada Adwokacka.

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Członkowie Komisji!

Proszę państwa, my, jako Naczelna Rada Adwokacka, chcielibyśmy zwrócić uwagę tylko na jeden aspekt tej sprawy. Ten stan, który został wypracowany w czasie poprzedniej kadencji, jest absolutnie uzasadniony i popieramy to rozwiązanie, tym bardziej że kwestia zniesienia tego postępowania elektronicznego to na pewno jest kwestia dużych zmian w k.p.c. i myślę, że do tego będzie potrzebna komisja kodyfikacyjna, rozszerzone prace, tak więc kontynuowanie prac nad tym zakresem petycji chyba nie jest uzasadnione.

Jedyny aspekt, który w naszej ocenie jest wart rozważenia, dotyczy zakazu przesłuchania pełnomocnika w charakterze świadka. Tutaj prace są bardzo zaawansowane, a w piśmie przesłanym już po zapoznaniu się z projektem, który został wypracowany w trakcie poprzedniej kadencji, Naczelna Rada Adwokacka, postulując o to, żeby te prace kontynuować, zwróciła uwagę na to, że musimy potraktować niejako troszkę w odrębny sposób pełnomocników profesjonalnych i nieprofesjonalnych. Zakaz przesłuchania pełnomocnika profesjonalnego w postępowaniu cywilnym jest absolutnie oczywisty, bo to też jest związane z tajemnicą, którą ci pełnomocnicy ustawowo mają na sobie nałożoną. Jeżeli zaś chodzi o zakaz przesłuchania pełnomocnika, który nie jest pełnomocnikiem profesjonalnym, czyli zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego może to być członek rodziny, osoba bliska, różne związki krwi i powinowactwa wchodzą tu w grę, to trzeba rozważyć ten aspekt, że takim bezwzględny zakaz eliminujemy jednocześnie czasem, w niektórych sprawach cywilnych bardzo poważne źródła dowodowe, bo czasami członkowie najbliższej rodziny będący pełnomocnikami posiadają taką wiedzę, jakiej nikt inny w danej sprawie mieć nie powinien. W tej sytuacji postulowalibyśmy, żeby rozważyć jednak podział tej formy reprezentowania strony w postępowaniu cywilnym i żeby w przypadku nieprofesjonalnych pełnomocników wprowadzić np. prawo odmowy odpowiedzi na poszczególne pytania, ale nie całkowity zakaz. Gdyby taki zakaz został wprowadzony bezwzględnie, mógłby on być wręcz, bym powiedziała, w niektórych sytuacjach w takiej praktyce życia codziennego wykorzystywany dosyć instrumentalnie, bo wystarczy ustanowić sobie członka rodziny jako pełnomocnika, żeby go wyeliminować w tej sprawie jako świadka. Tak że tyle uwag do tej petycji. W tym zakresie Naczelna Rada Adwokacka nadal popiera zasadność procedowania. Dziękuję uprzejmie.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo, Pani Mecenas.

Czy przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę, nie słyszę zgłoszeń.

W takim razie otwieram dyskusję.
Kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos?
Proszę bardzo, Pani Senator.

SENATOR

JOLANTA PIOTROWSKA

Ja myślę, że już trochę czasu upłynęło od momentu wniesienia tej petycji, więc w obecnej sytuacji przydałaby się opinia Ministerstwa Sprawiedliwości.

PRZEWODNICZĄCY

ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję.
Ja myślę, że to dobry pomysł, tylko... Przepraszam.
Bardzo proszę, pan marszałek.

SENATOR

MICHAŁ SEWERYŃSKI

Ja powtórzę opinię, którą przed paroma laty wyraziłem w tej sprawie, w sprawie tego postępowania upominawczego zelektronizowanego. Proszę państwa, trzeba zdać sobie sprawę z tego, o co tu chodzi. To jest nakaz elektronicznie edytowany, który wymaga sprzeciwu, jeżeli ktoś nie chce płacić. Tyle że ten ktoś musi wiedzieć, że jest taki nakaz. W jakim stanie znajduje się dzisiaj system doręczeń? Ci z państwa, którzy wiedzą, jakie trudności ma poczta, sami sobie na to pytanie odpowiedzą. Dla wszystkich zainteresowanych osób jest to bardzo niewygodne i groźne. Po prostu na skutek nieprzebywania w danej chwili, w momencie doręczenia w miejscu zamieszkania albo z powodu innych trudności z doręczeniem dana osoba nie ma możliwości złożenia sprzeciwu od tego nakazu w terminie i musi płacić. Nikt tam nie będzie takich osób przesłuchiwał, nie będzie żadnego kontaktu z tym sędzią elektronicznym, więc tym bardziej... W szczególności na ten punkt zwracam uwagę. Jestem oczywiście za tym, żeby zmienić ten system.

PRZEWODNICZĄCY

ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo.
Szanowni Państwo, mieliśmy przygotowany projekt, który został zaakceptowany przez osoby, które pisały tę petycję, przez Naczelną Radę Adwokacką. Ja bym poprosił, żebyśmy oczywiście nadal pracowali nad tą petycją, kontynuowali pracę, a jednocześnie o to, żeby ten projekt był przygotowany na następne posiedzenie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Oczywiście, tak.

I dodatkowo wystąpimy do Ministerstwa Sprawiedliwości o opinię w tej sprawie.

W takim razie to przegłosujemy.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Aha, jeszcze pan chciał coś dodać?

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM W KANCELARII SENATU
SŁAWOMIR SZCZEPAŃSKI

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Tak jak pan przewodniczący zauważył, w poprzedniej kadencji Biuro Legislacyjne przygotowało projekt ustawy w zakresie rozpatrywanej petycji, który był przedmiotem pierwszego czytania. Ja rozumiem, Panie Przewodniczący, że projekt ustawy, o którym pan przewodniczący tutaj wspomniał, ma dotyczyć bezwzględnego zakazu przesłuchiwania stron, tak jak to było dotychczas, zaś zgodnie z opinią pani mecenas z Naczelnej Rady Adwokackiej ewentualne zmiany – bo tam była również opinia i propozycje poprawek Krajowej Izby Radców Prawnych – zostaną naniesione na tekst projektowanej ustawy na dalszych etapach jej procedowania w komisji.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Jeśli chodzi o ten projekt, którego przygotowanie proponuję, to moim zdaniem należałoby uwzględnić to, co powiedziała pani mecenas z Naczelnej Rady Adwokackiej odnośnie do pełnomocników, którzy nie są zawodowo związani z radcostwem czy z adwokaturą.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM W KANCELARII SENATU
SŁAWOMIR SZCZEPAŃSKI

Zatem rozumiem, że intencją komisji byłoby uwzględnienie propozycji pani mecenas.

To ja jeszcze dopytam. Otóż w opinii Naczelnej Rady Adwokackiej w poprzedniej kadencji na etapie pierwszego czytania była również taka propozycja poprawki, zmiany art. 261 §3 kodeksu postępowania cywilnego, przewidująca, że pełnomocnik strony niebędący adwokatem lub radcą prawnym może odmówić odpowiedzi na zadane mu pytanie co do faktów, o których dowiedział się w związku z udzieleniem pełnomocnictwa. Czy w związku z tym również w tym zakresie Naczelna Rada Adwokacka podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko i propozycję poprawki? Czy również to stanowisko, to rozwiązanie miałyby się znaleźć w przygotowanym przeze mnie projekcie ustawy?

DYREKTOR
INSTYTUTU LEGISLACJI I PRAC PARLAMENTARNYCH W NACZELNEJ RADZIE ADWOKACKIEJ
DOROTA KULIŃSKA

Jeśli można, odpowiem. W tym zakresie w toku prac zgłaszaliśmy taki wniosek, ale myślę, że obecnie postulowane rozwiązanie, czyli takie, że pełnomocnik profesjonalny będzie zupełnie wyłączony z możliwości zeznawania w charakterze świadka, już nie tworzy chyba potrzeby regulowania możliwości odmowy odpowiedzi na pytania. Chyba że ja coś tu źle zrozumiałam. Bardzo proszę ewentualnie mi to wyjaśnić.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Rozumiem. Dziękuję bardzo.
Proszę, ale krótko, dobrze?

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM W KANCELARII SENATU
SŁAWOMIR SZCZEPAŃSKI

Oczywiście.

Pani Mecenas, tak, bo art. 261 § 3 dotyczyłby tzw. pełnomocników nieprofesjonalnych. W państwa propozycji poprawki było zaznaczone, że chodzi o osobę niebędącą adwokatem lub radcą prawnym. Ale chciałbym poruszyć jeszcze jedną kwestię. Bo skoro w państwa opinii jest położony nacisk na pełnomocników profesjonalnych i nieprofesjonalnych, to powstaje pytanie: jak umiejscowić rzeczników patentowych? Bo jak rozumiem, to też są przedstawiciele, czyli pełnomocnicy profesjonalni, ale oni nie zostali tu uwzględnieni w części dotyczącej... w propozycji zmiany art. 259 pkt 2. Czy oprócz adwokatów i radców prawnych w zakresie tajemnicy zawodowej ta propozycja miała uwzględniać również rzeczników patentowych?

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Przepraszam, Szanowni Państwo, ta dyskusja nas jeszcze czeka. Proszę, jeśli można, o kontakt i propozycję rozwiązania na następne posiedzenie. Wrócimy do tematu i to rozstrzygniemy. Na dziś propozycja jest taka, żebyśmy kontynuowali prace nad tą petycją. Proszę o przygotowanie projektu uchwały, jednocześnie wystąpimy do ministra sprawiedliwości o opinię w sprawie tej petycji.

Poddaję pod głosowanie mój wniosek o kontynuowanie prac nad tą petycją.

Kto z państwa senatorów jest za?

Dziękuję bardzo.

5 głosów za, nie ma głosów przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Komisja jednogłośnie podjęła decyzję o kontynuowaniu prac nad petycją nr P10-09/20. Dziękuję bardzo.

(Brak nagrania)

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI W KANCELARII SENATU
GABRIELA KOPANIA

Raz jeszcze Gabriela Kopania, Dział Petycji i Korespondencji.

Jest to petycja zbiorowa wniesiona przez Stowarzyszenie „In vitro bez granic” oraz prawie 32 tysiące osób fizycznych, które udzieliły jej poparcia. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji poprzedniej kadencji rozpatrywała tę petycję 3-krotnie i efektem prac było przyjęcie projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach zdrowotnych finansowanych...

(Przewodniczący Robert Mamątow: Przepraszam panią, że wejdę w słowo – bardzo przepraszam, staram się tego nie robić – ale bardzo bym prosił, żeby krótko, bo to jest sprawa, że tak powiem, już rozwiązana.)

Oczywiście.

W związku z zakończeniem poprzedniej kadencji Senatu postępowanie w sprawie tej inicjatywy ustawodawczej nie zostało ukończone i dlatego w dniu dzisiejszym Komisja Petycji rozważa

ponowne złożenie wniosku o podjęcie inicjatywy ustawodawczej. 23 marca ub.r. został złożony do Sejmu obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Nałożył on obowiązek przygotowania, wdrożenia i finansowania przez ministra zdrowia programu dotyczącego in vitro. Ustawa została przyjęta 29 listopada 2023 r. i obowiązuje. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, czy ktoś chciałby zabrać głos w tej sprawie?

(*Senator Ewa Matecka: Tak.*)

Proszę bardzo, Pani Przewodnicząca.

SENATOR
EWA MATECKA

Szanowny Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo, petycja straciła aktualność, albowiem polski rząd już wprowadził program leczenia niepłodności metodą zapłodnienia pozaustrojowego, zapewnił też w budżecie państwa odpowiednie środki w wysokości 500 milionów zł na finansowanie tego programu, w związku z czym temat jest już nieaktualny... To znaczy, jest jak najbardziej aktualny, ale ta petycja straciła aktualność. Dziękuję bardzo.

(*Przewodniczący Robert Mamańtow: Jak rozumiem, pani przewodnicząca składa wniosek o niekontynuowanie...*)

Wniosek o niekontynuowanie prac nad tą petycją.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.

Czy są inne wnioski? Nie ma.

Poddaję pod głosowanie wniosek pani przewodniczącej Mateckiej o niekontynuowanie prac nad petycją P10-55/23.

Kto jest za?

Dziękuję bardzo.

4 głosy za, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Komisja podjęła decyzję o niekontynuowaniu prac nad tą petycją.

Przechodzimy do petycji nr 8. Jest to petycja z dnia 20 kwietnia 2022 r., uzupełniona pismami z 4 i 9 maja 2022 r., w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu uchwalenia ustawy o służbie parlamentarnej, regulującej...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

(*Głos z sali: Siódemki nie było.*)

Przeleciałem. Przepraszam, za szybko. Bardzo przepraszam.

Oczywiście chodzi o petycję nr 7. Jest to petycja z dnia 26 stycznia 2021 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego i ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, w zakresie orzekania przez sąd o kosztach procesu.

Ta petycja też już była rozpatrywana, powracamy do niej.

Bardzo proszę o przedstawienie petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI W KANCELARII SENATU
JOANNA LEŚNIAREK

Joanna Leśniarek, Biuro Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

Jest to petycja zbiorowa, wniesiona przez Naczelną Radę Adwokacką. Autorzy wnoszą o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany kodeksu postępowania cywilnego i kodeksu postępowania karnego w zakresie orzekania przez sąd o kosztach procesu. Zmiana zapisów miałyby polegać na uszczegółowieniu i ujednoczeniu zasad orzekania o zwrocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez adwokata lub radcę prawnego w postępowaniach cywilnych i karnych. Postulowane w petycji zmiany mają umożliwić adwokatowi lub radcy prawnemu ustanowionemu z urzędu otrzymanie należnego wynagrodzenia za już udzieloną pomoc prawną na bieżąco, bez konieczności często wieloletniego oczekiwania na wynagrodzenie za czynności procesowe wykonane w toku postępowań sądowych karnych i cywilnych. Szczegółowe wnioski legislacyjne oraz ich uzasadnienie autorzy petycji zawarli w projekcie ustawy dołączonym do petycji.

W poprzedniej kadencji Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji odbyła 4 posiedzenia, na których rozpatrywała tę petycję. W sprawie postulatów zawartych w petycji komisja dysponowała opiniami prawnymi, w tym opinią Ministerstwa Sprawiedliwości, która była negatywna. Senatorowie zdecydowali o skierowaniu sprawy do Biura Legislacyjnego w celu przygotowania projektu ustawy. Biuro Legislacyjne przygotowało projekt ustawy i 31 maja 2023 r. komisja ostatni raz podjęła pracę nad petycją. W dyskusji zabrała głos przedstawicielka wnioskodawców, adwokat Dorota Kulińska, która odniosła się do wypracowanego w Biurze Legislacyjnym projektu ustawy i stwierdziła, że spełnia on oczekiwania wnioskodawców, jednakże w imieniu postulatora mecenas poprosiła o zawieszenie prac nad petycją, gdyż ze względu na zbliżający się koniec kadencji wydawało się, że proces legislacyjny przygotowanego projektu nie rokuje doprowadzenia do uchwalenia ustawy. Po wysłuchaniu stanowiska przedstawicieli autorów petycji senator Bogdan Zdrojewski złożył wniosek o zawieszenie prac nad petycją ze względu na krótki czas do zakończenia X kadencji Senatu. Senatorowie zdecydowali o zawieszeniu prac nad petycją. W związku z nierozpatrzeniem petycji przed upływem X kadencji Senatu, zgodnie z art. 90g ust. 1 Regulaminu Senatu, Komisja Petycji XI kadencji zdecyduje o kontynuowaniu prac nad petycją.

Jeśli pan przewodniczący pozwoli, to oddam głos przedstawicielowi Biura Legislacyjnego.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃOW

Proszę bardzo.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM W KANCELARII SENATU
RENATA BRONOWSKA

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Tak jak pani wspomniała, projekt nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego i kodeksu postępowania karnego został przygotowany. Był to projekt przygotowany – też o tym wspomniano – na posiedzenie 31 maja 2023 r. Jest to o tyle istotne, że opierał się on na stanie prawnym obowiązującym w tamtym czasie. Jeśli komisja podejmie decyzję o kontynuowaniu prac i przygotowaniu projektu, to prosiłabym o możliwość zweryfikowania go pod kątem zmienionego stanu prawnego. Wiemy na pewno, że trzeba będzie zmodyfikować i zmienić adresy publikacyjne, ponieważ od tamtego czasu zarówno kodeks postępowania cywilnego, jak i kodeks postępowania karnego były co najmniej jednokrotnie nowelizowane. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Czy przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej chce zabrać głos?
Proszę bardzo.

DYREKTOR
INSTYTUTU LEGISLACJI I PRAC PARLAMENTARNYCH
W NACZELNEJ RADZIE ADWOKACKIEJ
DOROTA KULIŃSKA

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.
Adwokat Dorota Kulińska raz jeszcze.
Szanowni Państwo!

My byśmy bardzo prosili o podjęcie decyzji o kontynuowaniu prac dotyczących tej petycji. Jak słusznie powiedziała moja przedmówczyni, ten projekt, który jest w pełni popierany przez Naczelną Radę Adwokacką, oczywiście wymaga ewentualnego dostosowania do zmian, które w międzyczasie zaistniały. Powiem jeszcze krótko, żeby nie zabierać czasu. Uzasadnienie konieczności prowadzenia prac w tym zakresie znajdujemy i upatrujemy także w ostatnich konsultacjach z Ministerstwem Sprawiedliwości, ponieważ zmieniane są rozporządzenia dotyczące wysokości stawek z urzędu, powiem tak w uproszczeniu, kolokwialnie... Chodzi o zmianę wynagrodzenia dla pełnomocników z urzędu poprzez dostosowanie, czyli wprowadzenie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Podczas konsultacji rozporządzenia w tym zakresie podnosiliśmy także kwestię możliwości wprowadzenia do rozporządzenia takich regulacji, które pozwalałyby na wypłatę wynagrodzenia w innych terminach niż dotychczas obowiązujące. Ministerstwo jednoznacznie powiedziało, że musi to być zmiana ustawowa. Pomimo prac, które są prowadzone w związku z tym rozporządzeniem, taka zmiana nie może zostać wprowadzona. Z pewnością jest to także argument przemawiający za zasadnością prowadzenia prac w tym zakresie. Bardzo serdecznie dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Otwieram dyskusję.
Kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos?
Proszę bardzo, Pani Senator.

SENATOR
JOLANTA PIOTROWSKA

Ja myślę, że wobec tych głosów, które usłyszeliśmy, niezbędne jest uzyskanie opinii z Ministerstwa Sprawiedliwości.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Nie widzę chętnych.
Jest propozycja. A ja bym poszedł dalej i tak jak wcześniej zaproponowałem, żebyśmy kontynuowali prace nad tą petycją, oczywiście z uwzględnieniem poprawek, które pani ewentualnie

przygotowałyby do tej ustawy. Nie wykluczam tego, żebyśmy wystąpili o opinię, po prostu chodzi o to, żeby już nie zwlekać z załatwieniem niektórych petycji, dlatego taka jest moja propozycja.

Proszę bardzo, Pani Mecenass.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM W KANCELARII SENATU
RENATA BRONOWSKA

Przepraszam bardzo, ja tylko się wtrączę w tej sprawie. Bo być może w związku z tym, o czym wspomniała pani adwokat, w rządzie toczą się jakieś prace, które miałyby zmierzać do zmian w tym zakresie, więc ta opinia mogłaby tu ewentualnie pomóc.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Tak. Wycofuję swój wniosek. Tylko wystąpimy o opinię.

Dobrze, okej. Jest konsensus, tak? Dziękuję bardzo.

Zamykam punkt siódmy.

Przechodzimy do punktu ósmego, do petycji nr 8. Jest to petycja z dnia 20 kwietnia 2022 r., uzupełniona pismami z 4 i 9 maja 2022 r., dotycząca podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu uchwalenia ustawy o służbie parlamentarnej, regulującej funkcjonowanie administracji parlamentarnej.

Jest to też kontynuacja. Już rozpatrywaliśmy tę petycję, ale bardzo proszę o jej przedstawienie.

SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI W KANCELARII SENATU
ARKADIUSZ WASZKIEWICZ

Arkadiusz Waszkiewicz, Dział Petycji i Korespondencji.

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Petycja została wniesiona przez osobę fizyczną, która zawarła w niej ogólny postulat wprowadzenia jednolitego aktu prawnego, który by regulował kwestię zatrudnienia pracowników funkcjonujących w ramach służby parlamentarnej Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu. Uargumentowano to tym, że współczesne rozwiązania są nieco anachroniczne i nie pasują do specyfiki obowiązków zawodowych wykonywanych przez pracowników obu kancelarii. Na marginesie należy zaznaczyć, że obecnie ich status jest regulowany przez kodeks pracy i ustawę z 1982 r. o urzędnikach państwowych oraz szereg aktów o charakterze wewnętrznym. Komisja 2-krotnie przystępowała do rozpatrywania tej petycji. 4 października 2022 r. komisja zdecydowała o wystąpieniu do szefów kancelarii Sejmu i Senatu oraz funkcjonujących w ramach parlamentu związków zawodowych z prośbą o wyrażenie opinii. Takie opinie zostały przedstawione w dniu 9 maja ub.r. Opinia szefów kancelarii oraz związków zawodowych w stosunku do propozycji przyjęcia jednolitego aktu prawnego o służbie parlamentarnej była pozytywna. Wskazano na to, że aktualnie obowiązujące normy prawne są archaiczne i odstają od rzeczywistości. Z informacji, którą pozyskałem w sekretariacie komisji, wynika, że prace nad finalną wersją projektu ustawy są na ostatnim etapie, tak że jeżeli jest tu kompetentny pracownik Biura Legislacyjnego, z przyjemnością oddam mu głos.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję...

(Brak nagrania)

GŁÓWNY EKSPERT
W BIURZE LEGISLACYJNYM W KANCELARII SENATU
MICHAŁ PRUSZYŃSKI

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Tak jak już powiedziano, pragmatyką służbową pracowników polskiego parlamentu jest wielokrotnie nowelizowana ustawa z 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, powszechnie uznawana za anachroniczną, ale próby jej modyfikacji napotykają duże trudności, wynikające zapewne z szerokiego zakresu podmiotowego regulacji i sprzecznych potrzeb poszczególnych urzędów. Postulat uchwalenia ustawy o służbie parlamentarnej wzbudził zainteresowanie Wysokiej Komisji w poprzedniej kadencji i spotkał się z pozytywnym przyjęciem podmiotów opiniujących, szefów kancelarii i związków zawodowych. Poddanie pracowników parlamentu reżimowi ustawy o służbie cywilnej nie jest możliwe, jest niedopuszczalne, ponieważ konstytucyjnym zwierzchnikiem tej służby jest prezes Rady Ministrów. Uchwalenie odrębnej pragmatyki służbowej pracowników parlamentu jest więc, zdaniem Biura Legislacyjnego, wskazane, a sam akt powinien powielać przynajmniej część rozwiązań funkcjonujących w służbie cywilnej, choćby takich, jak np. wolny, konkurencyjny nabór na stanowiska niemożliwe do obsadzenia drogą awansu wewnętrznego. Zarazem jednak ustawa musi uwzględniać specyfikę pracy parlamentu, przykładowo w zakresie norm czasu pracy czy też stażu pracy w kancelariach wymaganego przed objęciem stanowisk kierowniczych. Niewątpliwie ustawa powinna też podkreślać apolityczność służby parlamentarnej i wskazywać etyczne aspekty wykonywania jej obowiązków.

Biuro Legislacyjne podjęło prace analityczne i koncepcyjne nad wstępnym projektem ustawy i oczywiście liczy na pozytywne stanowisko Wysokiej Komisji co do ich kontynuacji. Zwraca jednak przy tym uwagę, że już na wczesnym etapie prac konieczne wydaje się skonsultowanie projektu z innymi komórkami Kancelarii Senatu, a nawet, o ile warunki na to pozwolą, nawiązanie roboczych kontaktów z Kancelarią Sejmu. Tak więc przygotowanie projektu ustawy... Projekt nie jest na końcowym etapie prac, tylko raczej na początkowym, więc jest to perspektywa, myślę, miesiąca, z miesiący pracy. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo.
Otwieram dyskusję.
Proszę bardzo.

SENATOR
PIOTR MASŁOWSKI

Parlament mamy bikameralny, dwuizbowy. Temat dotyczy państwa. Chciałbym zapytać, czy obecnie są różnice pomiędzy pracownikami Sejmu i Senatu. Bo jak popatrzymy na budżety tych 2 instytucji w poprzednich latach, to zobaczymy, że one rosły nieproporcjonalnie. Mam pytanie, czy macie taką wiedzę i czy to jest krok w tę stronę, żeby to ujednoczyć.

GŁÓWNY EKSPERT
W BIURZE LEGISLACYJNYM W KANCELARII SENATU
MICHAŁ PRUSZYŃSKI

Szczegółowej wiedzy nie mam, natomiast wiedzą powszechną jest to, że generalnie wynagrodzenia w Kancelarii Sejmu są nieco wyższe. Nie potrafię powiedzieć o ile, ale nieco wyższe. Poza tym jest różna siatka stanowisk, zupełnie różne nazewnictwo stanowisk. Te różnice są i jednym z zamysłów ustawy byłoby ujednoczenie tego, oczywiście z poszanowaniem odrębności obu kancelarii.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie?
Bardzo proszę, pan marszałek.

SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI

Ja bym tę propozycję poparł. Są pewne aspekty pracy pracowników kancelarii parlamentarnych, które różnią się zdecydowanie od aspektów pracy na podstawie prawa powszechnego, powszechnego stosunku pracy, niektóre nawet są niepokojące społecznie, jak np. kwestia czasu pracy. Wszyscy państwo wiedzą, jak to wygląda. To tak naprawdę nie mieści się w normalnym pojmowaniu czasu pracy. Na pewno znalazłyby się jeszcze jakieś inne argumenty, gdyby trzeba było to szczegółowo uzasadniać. Obawiam się tylko, że mogą wystąpić podobne roszczenia ze strony pracowników innych segmentów zatrudnienia, które objęte są obecnie ustawą o urzędnikach urzędów państwowych. Ale jednocześnie opowiadam się za tym, żebyśmy podjęli pracę nad tą petycją, może uda się doprowadzić do jakiegoś szczęśliwego zakończenia. Nie byłoby to właściwie nic nadzwyczajnego, jeśli weźmie się pod uwagę wiadomości o tym, jak jest w służbie parlamentarnej w innych krajach. No i może powstanie za naszych czasów jakiś nowy, oryginalny akt prawny, który się przyda. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos?
Bardzo proszę, Pani Przewodnicząca.

SENATOR
EWA MATECKA

Dziękuję uprzejmie.
Panie Przewodniczący, rozumiem, że kontynuujemy prace nad tą petycją, pozwalamy na doprecyzowanie tego, na zakończenie trwających już prac i na najbliższym możliwym posiedzeniu naszej komisji, kiedy państwo będą gotowi, podejmiemy stosowną decyzję, która będzie spełniała oczekiwania pracowników kancelarii Sejmu i Senatu, tak aby poprawić tę sytuację. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Czy są jeszcze głosy w tej sprawie? Nie ma.
Widziałem, że jest przedstawicielka Kancelarii Sejmu. Nie chciałaby pani zabrać głosu?
(Wypowiedź poza mikrofonem)
Nie. Okej...
(Wypowiedź poza mikrofonem)
(Dyrektor Biura Komunikacji Społecznej w Kancelarii Sejmu Jan Morwiński: Jeśli mogę, Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo...)
Dobrze, tu, przepraszam...

DYREKTOR
BIURA KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W KANCELARII SEJMU
JAN MORWIŃSKI

Jan Morwiński, dyrektor Biura Komunikacji Społecznej w Kancelarii Sejmu.

W imieniu pana ministra, szefa Kancelarii Sejmu, mogę tylko potwierdzić zainteresowanie Kancelarii Sejmu jako takiej tym projektem. Pewnie wszyscy pracownicy Kancelarii Sejmu również czekają na to, co się stanie.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Okej. Dziękuję bardzo.

Został złożony wniosek przez panią przewodniczącą, panią senator Matecką o kontynuowanie prac nad tą petycją, z całą konsekwencją, co ustaliliśmy.

Kto z państwa senatorów jest za tym, żebyśmy kontynuowali prace? (5)

Dziękuję bardzo.

Komisja jednogłośnie podjęła decyzję o kontynuowaniu prac nad tą petycją.

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do następnej petycji. Jest to petycja nr 9, z dnia 3 listopada 2022 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 185a, b, c i d ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego w celu zapewnienia dzieciom do 18. roku życia pokrzywdzonym przestępstwem przesłuchania w przyjaznym trybie.

To następna petycja, która była już przez nas rozpatrywana, ale nie udało się dokończyć prac ze względu na zakończenie kadencji.

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI W KANCELARII SENATU
MACIEJ KOWALSKI

Maciej Kowalski jeszcze raz.

Jest to petycja zbiorowa wniesiona przez 2 podmioty. Pierwszym podmiotem jest Fundacja „Dajemy dzieciom siłę”, a drugim Stowarzyszenie „Polska Misja Medyczna”. W opinii wnoszących petycję tylko niektóre dzieci będące świadkami przestępstw lub pokrzywdzonymi mogą być przesłuchiwane w bezpieczny i przyjazny sposób, tj. na podstawie art. 185 kodeksu postępowania karnego. Przepis ten stanowi, że dzieci w wieku do piętnastego roku życia mają prawo do jednokrotnego przesłuchania w przyjaznym pokoju przesłuchań przez sędziego w obecności psychologa. Autorzy petycji uważają, że przepisy art. 185 kodeksu postępowania karnego są zbyt rozbudowane, wewnętrznie sprzeczne, a ponadto uzależniają prawo do ochrony od wieku dziecka, tj. wskazują, które dzieci na takie przyjazne przesłuchanie zasługują, a które nie. Wobec tego wnoszący petycję proponują zmienić zapis i zezwolić na przyjazne przesłuchania dzieci, które w chwili przesłuchania nie ukończyły 18 lat. Wnioskodawcy argumentują to tym, iż małoletnie dzieci narażone są na konieczność ponownego odtwarzania wspomnień związanych z doznaną krzywdą. Jest to jeden z czynników wtórnej wiktymizacji. W uzasadnieniu petycji podkreślono również, że od 2003 r., tj. od wprowadzenia przepisu dotyczącego przyjaznego przesłuchania, minęło 20 lat, ale nadal nie jest zapewniona ochrona dzieci pokrzywdzonych czy też świadków powyżej piętnastego roku życia. Wnoszący petycję w uzasadnieniu podają, że postulat poparło 26 instytucji i organizacji pozarządowych. Autorzy petycji oczywiście przesłali propozycję rozwiązań ustawowych.

Komisja pracowała już nad tą petycją na 2 posiedzeniach w X kadencji. W ramach prac zebrano opinię Naczelnej Rady Adwokackiej, która poparła postulat, i opinię Ministerstwa Sprawiedliwości, a w dniu wczorajszym wpłynęła opinia rzecznika praw dziecka.

Jeżeli chodzi o opinię Ministerstwa Sprawiedliwości, to jest ona datowana na 15 marca 2023 r. Wskazano w niej rozwiązania wprowadzone do tej pory, czyli rozszerzenie tzw. trybu przyjaznego przesłuchania – jest on obecnie stosowany już bez względu na wiek osoby, u której występują zaburzenia psychiczne – dokonanie zmian w zakresie wzorów pism pouczeń dla małoletnich pokrzywdzonych, świadków i podejrzanych oraz informowanie małoletnich pokrzywdzonych w sposób przystępny o sposobie i warunkach przesłuchania. W opinii wskazano również, że do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów został wpisany projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, tj. projekt nr UD216, który przewidywał zmiany procedury karnej w kierunku wskazanym w petycji. Oczywiście trzeba wziąć pod uwagę, że było to w tamtym czasie. Planowany termin przyjęcia tego projektu przez Radę Ministrów to był III kwartał 2023 r., ale jeżeli chodzi o status realizacji tego pomysłu, to dziś jeszcze sprawdzałem na stronie prezesa Rady Ministrów i nie widnieje tam żadna informacja o jego kontynuacji.

Wówczas senatorowie zdecydowali o zawieszeniu prac nad tą petycją ze względu na krótki czas do zakończenia kadencji. No i dzisiaj senatorowie spotkali się, żeby podjąć decyzję w tej sprawie.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃOW

Dziękuję bardzo.

Czy jest ktoś z gości w związku z tą petycją?

(Głos z sali: Nie.)

Nie.

(Głos z sali: Ministerstwo Sprawiedliwości i rzecznik praw dziecka...)

Ale nie ma przedstawicieli.

(Główny Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Maciej Kowalski: Rzecznik praw dziecka dosłownie wczoraj przesłał świeżą opinię).

A, tak. Okej.

Otwieram...

Bardzo proszę, Pani Mecenas.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Dziękuję serdecznie.

Szanowni Państwo!

W odniesieniu do tej petycji został przez nasze biuro przygotowany projekt odnoszący się do ówczesnego stanu prawnego. Pod koniec sierpnia przepisy te uległy zmianie, ale były to drobne zmiany, które, owszem, zmierzały w kierunku, że tak powiem, pozytywnym, polepszały sytuację małoletnich pokrzywdzonych i świadków, jednakże nie realizowały założeń petycji. Ja chciałabym zwrócić uwagę na coś innego. Chciałabym wskazać, że ponieważ do zadań rządu należy wdrażanie dyrektyw Unii Europejskiej do krajowego porządku prawnego, projekt, o którym mówił pan mecenas, czyli UD216, realizował założenia 2 dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady, tj. 2012/29 i 2011/93. Ten projekt jest rozbudowany i realizuje właściwie wszystkie założenia tej petycji, ponieważ, po pierwsze, podnosi wiek dzieci objętych ochroną do osiemnastego roku życia, a po drugie, obejmuje ochroną również osoby dorosłe pokrzywdzone przestępstwem zgwałcenia i innymi przestępstwami przeciwko wolności seksualnej. Wobec tego wydaje mi się wskazane, oczywiście... To znaczy tak: ja ten projekt, który został przygotowany, chciałabym dostosować do zmiany, która

weszła w życie pod koniec sierpnia. Oprócz tego chciałabym wprowadzić drobne zmiany redakcyjne. Np. w tej propozycji... tzn. stan obowiązujący jest taki, że dodano wyrazy dotyczące przesłuchania z udziałem biegłego psychologa... Było tam słowo „niezwłocznie”, a dodano sformułowanie „nie później niż w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku”. Wydaje mi się, że właśnie to doprecyzowanie wyłącza stosowanie słowa „niezwłocznie”, bo jeżeli mamy wyrażenie „nie później niż w terminie 14 dni”, to już nie trzeba pisać, że ma to być niezwłocznie. Oprócz tego w propozycji biura pozwoliłam sobie połączyć w jednym przepisie kwestię przesłuchania małoletniego pokrzywdzonego i świadka, uchylając art. 185b ustawy, który odnosi się tylko do świadka. Ale tu chciałabym państwu senatorom zostawić decyzję, czy pozostawić rozdzielenie sytuacji prawnej pokrzywdzonych w art. 185a i świadków w art. 185b, czy połączyć to w jednym artykule, ponieważ to mają być takie same przesłuchania.

I jeszcze jedna kwestia. Wydaje mi się istotne stanowisko nowego Ministerstwa Sprawiedliwości, ponieważ, jak myślę, nowe Ministerstwo Sprawiedliwości będzie kontynuowało te prace, może nawet w szerszym zakresie, niż zostało to zaproponowane przez dotychczasowe Ministerstwo Sprawiedliwości. Jest to bardzo dobry kierunek zmian, proponowany nie tylko przez fundacje czy organizacje społeczne, było to też założenie rządowe, zmierzające do realizacji 2 dyrektyw unijnych, wobec czego myślę, że ministerstwo powinno zdecydować o swoim stanowisku odnośnie do tej petycji. Dziękuję.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo, Pani Mecenas.

Ja myślę, że może być nawet taka decyzja, że nie będziemy kontynuować prac nad tą petycją, bo ta ustawa może swoim zakresem obejmować wszystko, co jest zawarte w petycji.

Stawiam wniosek o wystąpienie o opinię do Ministerstwa Sprawiedliwości, a po jej otrzymaniu podejmiemy decyzję.

Jest zgoda?

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do petycji dziesiątej. Jest to petycja z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, celem dodania do katalogu świadczeń rodzinnych świadczenia dla małżonków posiadających przynajmniej 50-letni i dłuższy staż małżeński.

To też jest petycja, która była już wcześniej rozpatrywana, notabene byłem jej mocnym orędownikiem i jestem do dzisiaj. Ale decyzja należy do komisji.

Bardzo proszę o przedstawienie tej petycji.

GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI W KANCELARII SENATU
MARZENA KRYSIAK

Marzena Krysiak, Dział Petycji i Korespondencji.

Tak jak powiedział pan przewodniczący, ta petycja wpłynęła rok temu, 25 stycznia 2023 r. Została wniesiona przez osobę indywidualną, pana Eugeniusza Szymalę, który proponuje zmianę ustawy o świadczeniach rodzinnych, polegającą na tym, aby do katalogu świadczeń rodzinnych dodać nowe świadczenie, które wypłacane byłoby małżonkom o długoletnim pożyciu małżeńskim, z nieprzerwanym stażem, po upływie rocznicy ślubu. Autor petycji rozpoczyna od 50 lat pożycia małżeńskiego i proponuje, aby jednorazowe świadczenie w tym przypadku wynosiło 5 tysięcy zł, a kończy na 80 latach pożycia i tu świadczenie wynosiłoby 8 tysięcy zł.

W międzyczasie co 5 lat świadczenie podnoszone byłoby o 500 zł. W opinii autora petycji świadczenie powinno być wypłacane na wniosek małżonków, do którego należałoby dołączyć zaświadczenie z urzędu stanu cywilnego potwierdzające staż małżeński. Świadczenie byłoby wypłacane z budżetu ministerstwa rodziny. Zdaniem wnoszącego petycję pary o tak długim stażu małżeńskim powinny otrzymywać świadczenie rodzinne na podobieństwo tzw. emerytury honorowej, otrzymywanej przez 100-latków co miesiąc, przy czym świadczenie to powinno być przyznawane okresowo i jednorazowo.

18 maja ub.r. komisja rozpatrzyła petycję, przedyskutowała ten postulat, który spotkał się z akceptacją senatorów członków komisji. W posiedzeniu uczestniczyła pani Agnieszka Matłoka, zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do spraw Polityki Demograficznej w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej. Stanowisko ministerstwa w tej sprawie było negatywne. Ministerstwo wskazało obecnie obowiązującą niefinansową formę promowania długoletniego pożycia małżeńskiego poprzez odznaczanie medalem. Jednakże w dyskusji senatorowie zdecydowali o kontynuowaniu prac nad petycją. Komisja postanowiła zwrócić się do Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu o przygotowanie wstępnego projektu ustawy, który realizowałby postulat petycji.

W związku z nierozpatrzeniem tej petycji przed upływem X kadencji Senatu, zgodnie z art. 90g ust. 1 Regulaminu Senatu, Komisja Petycji XI kadencji zadecyduje o podjęciu prac nad petycją. Ja chciałabym tylko dodać, że z informacji, które uzyskałam z sekretariatu komisji, wynika, że taki projekt inicjatywy ustawodawczej został przez Biuro Legislacyjne przygotowany. Dziękuję bardzo.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Mamy gości w związku z tą petycją? Tak?
Bardzo proszę się przedstawić.

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU POLITYKI DEMOGRAFICZNEJ W MINISTERSTWIE RODZINY,
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
ANNA SIWIERSKA

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Anna Siwierska, zastępca dyrektora Departamentu Polityki Demograficznej.

Na chwilę obecną powtórzenia wymaga dotychczasowe stanowisko ministerstwa rodziny, z tym że nie dysponujemy jego ostateczną wersją z uwagi na zmiany kierownictwa, powtórzenia wymagają także dane, które przedstawiliśmy ostatnio. Według naszych wyliczeń w przypadku małżeństw z 50-letnim stażem, których jest ok. 97 tysięcy 300, koszt jednorazowego świadczenia wyniósłby 48 milionów 800 tysięcy zł. Przy tym zaznaczamy, że w przypadku tych danych jest pewien margines błędu, ponieważ zarówno Ministerstwo Cyfryzacji, jak i urzędy stanu cywilnego nie dysponują na bieżąco informacjami o zmianach wynikających z rozwodów, wyjazdów za granicę itp. Podtrzymujemy także opinię dotyczącą dodatkowej, pozafinansowej formy uznania w postaci medalu za długoletnie pożycie małżeńskie, z tym że ponieważ jest to medal przyznawany na wniosek, nie każde małżeństwo może zostać nim uhonorowane. No i kolejna rzecz to singularyzacja starości, na którą zwracano uwagę również poprzednio. A więc podtrzymujemy swoje stanowisko, z tym że, powtarzam, nie mamy jeszcze jego ostatecznej wersji.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Powiedziała pani coś, co mnie zaskoczyło. Dlaczego nie każde małżeństwo dostaje medal za...

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU POLITYKI DEMOGRAFICZNEJ W MINISTERSTWIE RODZINY,
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
ANNA SIWIERSKA

Wynika to z trybu wnioskowego, czyli trzeba o to zawnioskować.
(Przewodniczący Robert Mamątow: A wniosek składa urząd...)
Wojewoda występuje z wnioskiem do prezydenta.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

A, wojewoda. Okej, dobrze.
Otwieram dyskusję.
Bardzo proszę, kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos?
Proszę bardzo, najpierw pani przewodnicząca, a później pani senator.

SENATOR
EWA MATECKA

Dziękuję uprzejmie, Panie Przewodniczący.
O ile dobrze sobie przypominam, ostatnio opinia ministerstwa rodziny co do tej petycji była negatywna. W związku ze zmianą sytuacji, zmianą kierownictwa ja jednak będę podzielała wniosek, który pani nieformalnie postawiła, żeby zasięgnąć opinii ministerstwa rodziny, która będzie najaktualniejsza. Bo rzeczywiście wiąże to się z pewnymi konsekwencjami finansowymi. Po zapoznaniu się z opinią tego ministerstwa będziemy w stanie podjąć dalsze kroki co do kontynuowania prac bądź ich zakończenia. Ważne, żeby dobrze przygotować ewentualny projekt ustawy, żeby on był rzetelny, wiarygodny i żeby nie wprowadzał nikogo w błąd, nie rodził jakichś dodatkowych specjalnych nadziei, bo w przestrzeni publicznej już pojawiają się informacje, o których czytam, że małżonkowie z 50-letnim stażem otrzymają specjalny dodatek itd., co w tym momencie jest wiadomością nieprawdziwą i wprowadza wiele osób w błąd. A zatem, Panie Przewodniczący, stawiam wniosek o zasięgnięcie opinii ministerstwa rodziny.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo.
Pani senator. Proszę bardzo.

SENATOR
JOLANTA PIOTROWSKA

Ja również miałam podobny wniosek o wystąpienie o opinię ministerstwa rodziny. Jako że w swoim życiu wręczyłam wiele medali za długoletnie pożycie małżeńskie, z własnego doświadczenia mogę powiedzieć, że zawsze pozostawał jakiś niedosyt. Bo nie chodzi tylko o to, żeby wręczyć medal, gdyż często są to osoby już naprawdę w podeszłym wieku, potrzebujące wsparcia i nawet jednorazowe wsparcie zawsze byłoby mile widziane. Mogę powiedzieć, że wręczyłam nawet jeden medal za bodajże 75 lat wspólnego pożycia. Myślę, że w sytuacji, kiedy osoby 100-letnie mają dodatek wypłacany co miesiąc, to takie uhonorowanie pary, która niewątpliwie stanowi wzór dla innych członków naszego społeczeństwa, byłoby bardzo dobrym krokiem. Oczywiście pozostaje kwestia finansowa, sprawa wysokości świadczenia. To jest oczywiście do dyskusji. Dlatego bardzo interesowałoby mnie stanowisko ministerstwa rodziny.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Proszę bardzo, Panie Marszałku.

SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI

Ja tylko chcę zauważyć, że rodzi się pytanie: a dlaczego nie za 70 i 60 lat, skoro jest za 50?

(Głosy z sali: Jest.)

(Przewodniczący Robert Mamańtów: Jest, jest, w projekcie to jest.)

Przepraszam.

(Głos z sali: Jest specjalna gradacja, 70 to jest...)

(Przewodniczący Robert Mamańtów: To było w projekcie, który...)

Wycofuję pytanie, bo wydaje się, że konsekwencja jest logiczna. A merytorycznie nie będę się wypowiadał, bo jestem zainteresowany.

(Wesołość na sali)

(Głos z sali: Ja wkrótce też, Panie Marszałku.)

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Szanowni Państwo, oczywiście zgadzam się, żebyśmy wystąpili o tę opinię, tylko chciałbym zwrócić uwagę na jedną rzecz. W dzisiejszych czasach, kiedy rozwodów jest tak dużo... Bo gdzieś ostatnio czytałem statystyki i to jest fifty-fifty, rozwodem kończy się połowa małżeństw, które zostały zawarte. I moim zdaniem w dzisiejszych czasach trzeba by wyjątkowo docenić pary, które przetrwały ze sobą tyle lat. Dlatego zawsze będę składał wniosek o to, żeby te osoby uhonorować dodatkową gratyfikacją, bo tak jak pani senator powiedziała, zawsze w takiej sytuacji jest pewien niedosyt, prawda, poczucie, że czegoś tam jeszcze zabrakło. Ale decyzja...

Proszę bardzo.

SENATOR
PIOTR MASŁOWSKI

Ja mam jednak potrzebę zabrania głosu, bo jestem w drugim związku małżeńskim i nie będę tego mówił dlatego, że nie mam szans, bardziej chciałbym powiedzieć o tym, że używanie słownictwa typu „promocja” itd... Proszę mi wierzyć, że żadne pieniądze by mnie nie przekonały do tego, żeby tej decyzji nie podejmować.

PRZEWODNICZĄCY
ROBERT MAMAŃTOW

Ja rozumiem, tylko może nie do końca pan senator... Nie taka była moja intencja. Ja po prostu uważam...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, to na pewno nie będzie miało wpływu na polepszenie sytuacji takiej czy innej. Chodzi o docenienie, docenienie i nic więcej.

(Senator Piotr Masłowski: To dobrze.)

Dziękuję bardzo.

W takim razie wystąpimy do ministerstwa rodziny o opinię i wtedy podejmiemy decyzję.

Dziękuję bardzo.

Zamykam prace nad punktem dziesiątym.

Został nam punkt jedenasty: sprawy różne.

Szanowni Państwo, do komisji wpłynęło pismo prezesa NIK, pana Mariana Banasia, z informacją, że do 29 lutego możemy zgłaszać wnioski o przeprowadzenie kontroli przez NIK w 2025 r. Jeśli państwo mielibyście jakieś tematy w swoim okręgu, to bardzo proszę je zgłosić i my to przesyłamy do prezesa Najwyższej Izby Kontroli. Nie wiem, czy to uwzględni, ale często uwzględnia, jeżeli jest od nas takie pismo. Jeśli ktoś z państwa byłby zainteresowany, to prosiłbym o zgłoszenia do 29 lutego. To jest jedna sprawa.

(Senator Piotr Masłowski: Czy ja mogę zadać pytanie?)

Bardzo proszę.

SENATOR

PIOTR MASŁOWSKI

Czy my znamy praktykę? To znaczy czy się zdarza, że Najwyższa Izba Kontroli powtarza kontrolę np. rok po roku?

(Głos z sali: Jak powtarza?)

No, np. jeśli była w tym roku na kontroli, to jeżeli zgłosimy do planu na przyszły rok tę samą instytucję...

PRZEWODNICZĄCY

ROBERT MAMAŃOW

Nie wiem, nigdy nie słyszałem o takiej sytuacji, ale decyzja i tak należy do NIK.

(Senator Piotr Masłowski: To okej. Dobrze, dziękuję.)

My tylko możemy zasugerować, co byśmy chcieli, żeby zostało skontrolowane.

Druga sprawa. W tym roku przypada 35-lecie odrodzonego Senatu. I jest decyzja szefostwa Senatu, żeby każda komisja przeprowadziła wyjazdowe posiedzenie komisji gdzieś w terenie. No i chciałbym, żebyście państwo nad tym się zastanowili, przemyśleli to i na najbliższym posiedzeniu podjęlibyśmy decyzję, gdzie takie posiedzenie byśmy zrobili.

(Głos z sali: Z konkretnym programem dotyczącym naszej obecności?)

Tak, tak.

(Senator Michał Seweryński: Tam, gdzie nas przyjmą.)

Słucham?

(Senator Michał Seweryński: Tam, gdzie nas przyjmą.)

Nie, myślę, że przyjmą nas wszędzie.

(Głos z sali: Do małych miejscowości...)

(Głos z sali: Do małych, tak.)

Aha, no właśnie, właśnie, do małych miejscowości...

(Głos z sali: Na Mazurach mamy miejscowy.)

(Głos z sali: No, nie Kraków, nie Gdańsk.)

Jestem za.

(Głos z sali: Nie Poznań.)

Okej.

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Mazury i małe miejscowości.)

Mam prośbę. Jeśli to nie sprawi państwu kłopotu, to bardzo proszę o rozesłanie do członków komisji pisma odnośnie do tego jednego wyjazdu. Dobrze?

(Głos z sali: Tematy do 12 lutego...)

Do kiedy termin?

(Głos z sali: Do 12 lutego te tematy...)

No to dobrze. To na następnym posiedzeniu...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(*Głos z sali: Aha, czyli tematy do 12 lutego?*)

(*Głos z sali: Tak, tak.*)

Szanowni Państwo, w terminie następnego posiedzeniu Senatu mamy jedno posiedzenie komisji, proponuję, żeby to było pierwszego dnia o 9.00 rano, tak jak Senat urządza.

(*Senator Michał Seweryński: Już dostaliśmy...*)

(*Głos z sali: Czyli siódmego?*)

Tak, tak, siódmego.

(*Senator Michał Seweryński: Laurkę dostałem. Czyli możemy wpisać od razu, tak?*)

Tak.

(*Rozmowy na sali*)

(*Głos z sali: 8.30?*)

O 9.00.

(*Senator Michał Seweryński: W pierwszy dzień posiedzenia Senatu. Przed posiedzeniem Senatu, tak?*)

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Ale to panie dały, myślę, żeby nam za dużo nie... Ale co trzeba, to trzeba.

(*Głos z sali: Posiedzenie Komisji Nauki będzie siódmego o 8.30.*)

(*Senator Michał Seweryński: Ja już zapisałem.*)

(*Głos z sali: Chodzi mi o sprawę... Proszę mi powiedzieć, czy to pismo do ministerstwa rodziny zostało już wysłane, tak żeby...*)

(*Głos z sali: Ta petycja musi najpierw trafić na posiedzenie do państwa...*)

(*Głos z sali: Ale już ostatnio...*)

Nie, nie, tam już była.

(*Głos z sali: Była.*)

(*Głos z sali: Aha, czyli że nie równe... Obecnie najwięcej głosów popierających jest do petycji, dla której został wyznaczony...*)

(*Głos z sali: Przepraszam, może zamknijmy posiedzenie...*)

Okej. Dobrze. Przepraszam.

Zamykam dzisiejsze posiedzenie Komisji Petycji.

Dziękuję bardzo.

(*Koniec posiedzenia o godzinie 13 minut 20*)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie:

Centrum Informacyjne Senatu, Dział Wydawniczy